

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra LUDVIGSBASSE

Citation: Bang, Herman: "Værker i Mindeudgave", i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 306. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang04val-shoot-idm139820233599568/facsimile.pdf> (tilgået 27. september 2021)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

rummet. Der var ogsaa de gamle Asietter og Armstagen, som hun satte Lys i: her skulde han sidde med Cigaretterne ved sin Kuvert.

— Hm, sidst hun lagde Blomster paa Bordet, var det for Olivia og Drengene ... Ja, det var i Maj — — aa, at det ikke var længere siden ... end den to og tyvende Maj.

Hun tændte Lysene og saá efter, om Vandet kogte ... der skulde da en Rose i hans Glas ...

Hun gik til og fra, og hun blev staaende foran Bordet: Jo, han vilde nok kende de gamle Ting igen.

Hun begyndte at lytte efter, mens hun lagde to brogede Tæpper over Sengene. Hun saá paa Vækkeuhret. Det var heller ikke Tiden endnu. Og hun satte sig hen ved Bordet, paa hans Plads, og ventede. Nu kom der nogen, for Døren dernede gik: men det var kun en Portør.

Maaske var han forhindret, maaske kom han ikke. Det blev saa sikkert for hende, at han kom vel ikke, mens hun sad og saá fra Ting til Ting, som vilde hun idetmindste prente sig ind, hvor pænt det var:

Og Lysene, dem vilde hun alligevel lade brænde, brænde helt ned, til de slukkedes.

Men Rosen, den tog hun stille bort fra hans Glas.

Hun havde ingen hørt paa Trappen, da det bankede sagte paa Døren, to Slag, som de unge Mænd banker, der har været i Tjenesten, og hun fik lukket op.

— Aa, det er Dem, sagde hun.

Karl Eichbaum havde listet sig ind: Der var ikke en Mo's Sjæl der saá mig, sagde han.

— Men Frøken Helgesen sidder altid lige ved Døren, sagde Ida.

— Hun fik laaset — de havde uvilkaarlig halvhvasket begge to — og Karl tog Tøjet af.

— Ja, saa var vi her, sagde han og rystede hendes Haand.

— Ja, sagde Ida og lo: Her skal De sidde. Hun pegede paa den brede Stol.